

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 561/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 8 czerwca 2021 roku sygn. II K 1114/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mającego wpływ na jego treść, polegającego na niesłusznym uznaniu przez sąd orzekający, że zebrany w toku postępowania materiał dowodowy nie daje podstaw do stwierdzenia, że oskarżona A. F. swoim zachowaniem wyczerpała znamiona</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>zarzucanego jej czynu, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego, ujawnionego w toku przewodu sądowego, prowadzi do przeciwnych wniosków</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut dopuszczenia się błędu w ustaleniach faktycznych poprzez dowolną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego i bezpodstawne uznanie, że brak jest w zachowaniu oskarżonej znamion zarzucanego jej czynu, ma charakter wyłącznie polemiczny. Zgodzić należy się z sądem pierwszej instancji, że dowody te nie dawały podstaw do nie budzącego wątpliwości ustalenia o sprawstwie i winie A. H. - F. w zakresie występku uporczywego nękania stypizowanego w art. 190 a & 1 k.k. Sąd ten stosując</p>				

określoną przepisem art. 7 k.p.k. zasadę swobodnej oceny dowodów przeprowadził wszechstronną ich analizę, nie wykazującą błędów natury faktycznej czy logicznej i zgodną ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Bezsporny, bo nie kwestionowany również przez oskarżoną, jest fakt wykonywania przez nią w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia wielokrotnych połączeń telefonicznych i wysyłania wiadomości tekstowych do P. F. oraz odwiedzania go w miejscu wykonywania przez niego pracy tj. w Szpitalu (...) w R., w którym zatrudniony był jako lekarz. Sąd merytoryczny mając na względzie istnienie , przynajmniej formalne, związku małżeńskiego pomiędzy oskarżoną i pokrzywdzonym i wiążący się z tymże obowiązkiem tego ostatniego finansowego wsparcia dla niepracującej żony, zajmującej się

stosownie do
dotychczasowych
uzgodnień
prowadzeniem
domu i
wychowaniem ich
wspólnego
małoletniego
dziecka, a nadto
opuszczenie przez
P. F. rodzinnego
miasta - Ł. i wyjazd
do R., z którego
rzadko wracał do
rodziny zasłaniając
się nawałem
obowiązków
zawodowych, a z
upływem czasu w
ogóle nie przyjeżdżał
do domu bo odnowił
kontakty z wcześniej
poznaną kobietą
- zasadnie uznał,
że inkryminowane
Anie H. - F.
zachowania nie
były motywowane
niskimi pobudkami
tj. złościwością,
chęcią dokuczenia
mężowi czy
poniżenia go w
oczach
współpracowników
lecz osadzone były w
realiach kontaktów
rodziny, rodzinnych,
osobistych i
finansowych
małżonków. Miały
na celu zasięgnięcie
informacji o osobie
męża, jego
samopoczuciu,
planach dotyczących
sposobu spędzenia
w najbliższej
perspektywie czasu
wolnego od pracy

wspólnie z żoną i córką, a także otrzymanie wsparcia pieniężnego, zważywszy że oskarżona nie posiadała własnych dochodów, jak i rachunku bankowego, który mógłby uprościć przekazywanie jej pieniędzy, a pokrzywdzony sam z siebie nie przejawiał zainteresowania losem najbliższych i nie troszczył się o nie, tak jak przystało na męża i ojca. Nie obchodziło go, że jego żona nie posiadając polskiego obywatelstwa lecz brazylijskie pozostawała bez pracy i środków do życia, a przez obcesowe traktowanie przez męża oddalającego się od niej popadła w nałogi: alkoholowy i narkotykowy, z powodu których podjęła terapię i utrzymuje abstynencję a ze względu na pogarszający się stan zdrowia psychicznego (chorobę afektywną dwubiegunową) leczyła się psychiatrycznie.

Sąd pierwszej instancji powołując się na zeznania

współpracowników
pokrzywdzonego -
M. K. i A. S. słusznie
wskazał, że wizytując
męża w miejscu
pracy oskarżona
nigdy nie wszczyła
awantur i kłótni,
nie zakłócała
wykonywanych
przez niego
obowiązków. Zawsze
w tych sytuacjach
towarzystwa
dotrzymywała jej
córka K. F..

Wielość połączeń
telefonicznych
wykonywanych
przez oskarżoną do
męża w okresie od
20 marca 2019 roku
do 26 lutego 2020
roku - w liczbie
938, zważywszy na
fakt ich oddzielnego
zamieszkiwania, nie
stanowiła
niepokojenia i
gnębienia męża,
zważywszy że sąd
rejonowy
prawidłowo ustalił,
iż nawiązywane
kontakty dotyczyły
również relacji
rodzinnych i
osobistych
małżonków, a nie
tylko roszczeniowej
postawy - oczekiwań
finansowych
oskarżonej - jak
uprosił skarżący w
apelacji,
zapominając że
pokrzywdzonego
jako ojca
wykonującego

władzę rodzicielską obciążały obowiązki opiekuńcze i wychowawcze względem nastoletniego dziecka.

Nic istotnego dla rozstrzygnięcia merytorycznego, wbrew wywodom apelanta, nie wnoszą przeprowadzone w sprawie cywilnej o rozwód dowody z zeznań H. P. - kuratora nie posiadającego od 2016 roku kontaktów z rodziną F. i K. J. - sąsiada małżonków, widującego oskarżoną w przeszłości pod wpływem alkoholu i słyszącego odgłosy awantur dobiegające z mieszkania małżonków.

Bez znaczenia jest natomiast powód, który legł u podstaw zaprzestania od dnia 4 lutego 2020 roku przez oskarżoną nawiązywania kontaktów z mężem. Nawet jeśli rację ma prokurator, że było nim powzięcie przez tą ostatnią wiedzy o zainicjowaniu przez P. F. przedmiotowego postępowania karnego, a nie wydanie w dniu

19 marca 2020 roku w sprawie I C 271/20 przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia powództwa do czasu prawomocnego zakończenia procesu o rozwód, poprzez zobowiązanie ostatnio wymienionego do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny poprzez łożenie na jej rzecz łącznej kwoty 4 000 złotych, a nie pozyskanie środków do życia w postaci tymczasowych alimentów, to niewątpliwie świadomość wytoczenia przez męża powództwa o rozwód, a więc jego dążenie również do prawnego zerwania z nią jakichkolwiek więzi, przyczyniła się do zaniechania ze strony oskarżonej kontaktów.

Powody przesądzające o trafności ustaleń sądu merytorycznego co do braku znamion czynu zabronionego stypizowanego w art. 190 a & 1 k.k. w prezentowanych

przez oskarżoną
A. H. - F.
zachowaniach,
zostały drobiazgowo
i wieloaspektowo
przedstawione w
pisemnych
motywach
zaskarżonego
orzeczenia, a sąd
odwoławczy nie
powtarzając całości
wywodów jakie
w nim zawarto,
przypomniał jedynie
w sposób skrótowy
jakie argumenty
przesądziły o
rozstrzygnięciu
uniewinniającym
ww.. Nie ma
też racji skarżący
doszukując się w
inkryminowanych
czynnościach
sprawczych
realizacji znamion
wykroczenia z art.
107 k.w. - złośliwego
niepokojenia.
Zostało już w
niniejszym
opracowaniu
wskazane, że w
zachowaniu
oskarżonej
wynikającym z
potrzeby spotkania
z mężem i ojcem
wspólnego dziecka
oraz z chęci
pozyskania środków
do zaspokojenia
podstawowych
potrzeb życiowych
swoich i córki,
nie sposób przypisać
charakteru
złośliwego

niepokojenia w celu dokuczenia.			
Wniosek			
o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek jest niezasadny z przyczyn podanych powyżej.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku			

sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok uniewinniający oskarżoną od popełnienia zarzucanego jej czynu.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok jest słuszny, zarzuty skarżącego są niezasadne.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2. i 3.	<p>Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu koszty nieopłaconej pomocy prawnej wg stawek określonych w & 2 pkt. 1 w zw. z & 4 ust. 1 i 3 w zw. z & 17 ust. 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 roku poz. 1714).</p> <p>Na podstawie art. 636 & 1 k.p.k. kosztami sądowi za postępowanie odwoławcze obciążono Skarb Państwa.</p>	

7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie uniewinniające		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana